

TÄHEKE

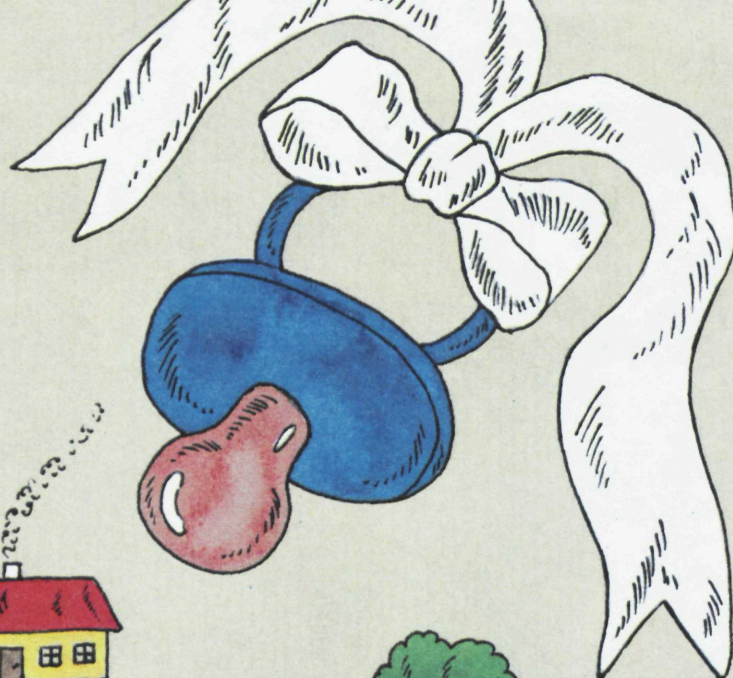
1996

PIHO

LEHTE HAIN SALU
Nukuema

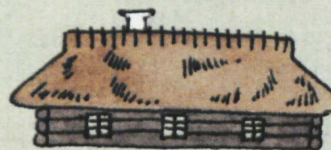
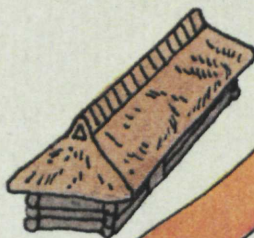
NUKUEMMEL TUTT ON UUS,
VALGE TUTT.
NUKUEMMEL LUTT ON SUUS,
RÖNGASLUTT.
NUKUEMMEL TUTT ON UUS,
VALGE LEHV.
NUKUEMMEL NUTT ON SUUS,
TUJU KEHV.
EMMEL JORUJUTT ON SUUS.
VALGE PAEL
ILUTSEB TAL TULIUUS
PEALAE.

PÄRNU MAANTEE

LEHTE HAIN SALU
**Vanaema laul
pärast aknal
lehvitamist**

VAATAN KUIGI EI NÄE
NÄEN KUIGI EI VAATA
ULATAN PILGU KUI KÄE
ET PÄEVAST LÄBI SIND SAATA
LÄBI HEAST JA KURJAST
LÄBI EDUST JA NURJAST
KÕIK ON NII TÜHINE
KUI OSADUS MEIL ON ÜHINE

LEHTE HAIN SALU
**Lapse kõne
ema ja isaga**

"MIS TEED ?"
"TEED."
"MIS TEED?"
"PÄRNAÕIETEE."

"MIS TEED?"
"TEED."
"MIS TEED?"
"PÄRNU MAANTEED"

LEHTE HAINSAHU
Nii see käib

VÄLK LÖÖB SISSE VÄLK LÖÖB VÄLJA
AKNAST SISSE UKSEST VÄLJA
KÄSI SEE KÄIB KÄISEST SISSE
KÄISEST SISSE KÄISEST VÄLJA
VÄLGU TEE KÄIB RISTI-RÄSTI
KÄSI SEE KÄIB IKKA HÄSTI

LEHTE HAINSAHU

KOOL ON
KOOLON
(ja mitte punkt)
PUNKT

LEHTE HAINSAHU

KALLE PIIMATASSIS
VÄRSKET PIIMA TASSIS
MALLE KASSILE.
TULI PÄHE KALLELE,
ET TA MEELDIKS MALLELE,
KUI PIIMA
HAKKAB VIIMA
MALLE KASSI TASSILE.

Illustreerinud REET REA

GIANNI RODARI

Itaalia lastekirjanik Gianni Rodari (1920 - 1980) hakkas raamatuid kirjutama pärast kümneaastast tööd emakeeleõpetajana. Juba tema eluajal oli neid tõlgitud umbkaudu poolesajasse keelde. Eesti keeles saab lugeda nelja Rodari raamatut. Neist tuntum – "Cipollino seiklused" – on ilmunud kolmes trükis. 1970. aastal pälvis Gianni Rodari H.Chr. Anderseni preemia.

K Ü P S TAEVAS

Lapsed, ma soovitan teil omadussõnu austada. Ärge tehke kunagi nõnda nagu need kraakjalad-kaksikud Marko ja Mirko, kes omadussõnade üle lausa irvitasid...

Eile, näiteks, pidid nad valima nimisõnadele sobivad omadussõnad, kuid need röövlinäod kirjutasid nõnda:

"Helesinine vili, roheline lumi, valge rohi, magus hunt, kuri suhkur, küps taevas..."

Vaevalt olid nad saanud nõnda kirjutatud, kui äkki kostis hirmus mürin ja kärin:

"Para-rara-pah! Tara-rara-trahh!"

Mis juhtus? Mitte midagi erilist! Üksnes taevas, kuulnud, et ta on küps, arvas, et nüüd on paras aeg ennast maa peale potsatada, nagu seda teevad küpseks saanud pirnid ja ploomid.

Nii ta siis kukutati ennast alla. Pressis maja pihuks ja põrmuks ja keerutas paksud tolmupilved kõrgele üles.

Küll oli tuletõrjutatel tegu, et need kraakjalad-kaksikud rusude alt välja koukida ja kokku lappida. Ka taevas tuli oma koha peale tagasi upitada, et pääsulinnud ja lennukid võiksid seal jälle voliit lennata.

Itaalia keelest tõlkinud
Andres Jaaksoo

Illustreerinud HILLAR METS

HARRI JÖGISALU

Kannikesed

Eesti keeles on lill mõnes kihelkonnas kann, kannike selle järgi siis lilleke. Teame hästi, miks öeldakse lapsuke, raasuke, memmeke, kullake, kallike: ikka meelituseks, kedagi või midagi väikseks või armsaks pidades. Küllap meie esivanematel on olnud põhjust mõnd lillegi nii helitavaltsutsuda.

Kopli aia tagant sarapikust leidis Vennike, kui oli vanaisal abiks võsa raiumas, imehästi lõhnavaid lilli. Neil olid roosakaslillad õied ja maadligi helerohelised lehed, lõhn aga nii õrn, nagu mitte ühelgi teisel lillel.

"Vanaisa, vaata, mis minul on! Nuusuta, kuidas lõhnab!" jooksis Vennike lille vanaisale näitama.

"Kannike. Tubli poiss, et märkasid. Niimoodi lõhnab vaid imekannike,"

ütles vanaisa ja lisas, et kannikesi on meil mitmeid, nagu võsa-, põld-, nõmm-, mägikannike ja teisi. Aias kasvav võorasemagi on kannike, kuid rahvas kutsub kannikeseks ja käib metsas korjamas seda üht, mis lõhnab. Kannikesest on laulegi loodud.

Nüüd toob Vennike juba mitmendat kevadet sarapikust kimbu kannikesi ja jagab vanaemale, emale ja väiksele Liisale, igale ainult kaks-kolm õit kokkurullunud lehekese vahel. Vanaisale ja isale annab ainult nuusutada:

"Vanaisa, pista nina siia!" ütleb ja sirutab kannikesekimbu talle vuntside vahele.

Terve pere on nende kevadlillede üle rõõmus.

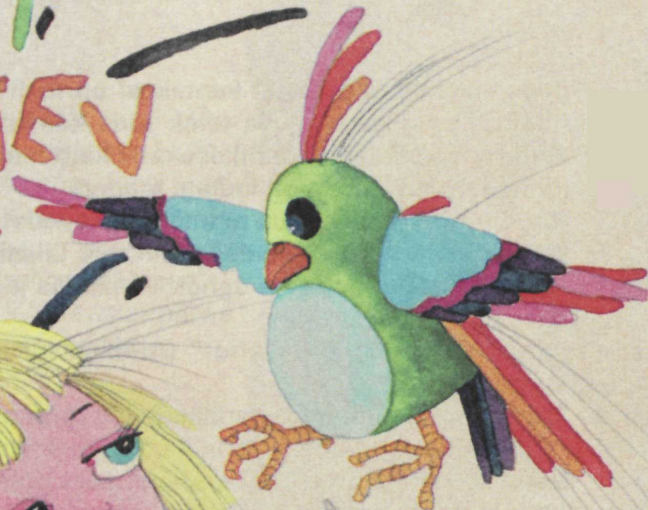
"Oi, kannikesed, aitäh, Vennike," ütleb vanaema ja teeb poisile pika pai. Vennike on selle ka ära teeninud, sest pole kannikesi unustanud. Käis juba mitmel korral, sinilillede õitsemise ajast peale vaatamas, kas kannikestel on õisi näha.

Vennike ei luba kellelgi teisel sarapikust kannikesi tooma minna. Kardab, et korjatakse viimseni ära, nii et tuleval aastal neid enam polegi. Isegi vanaisa ei tea ühtki teist imekannikese kasvukohta ei lähedal ega kaugemal.

Illustreerinud ANU KALM

ESMASPÄEV

TEISIPÄEV

Illustreerinud REGINA LUKK

KOLMAPÄEV

NELJAPÄEV

REEDE

LAUPÄEV

Siidi päevad

KIRSTI VAINKÜLA

Esmaspäevad hakkavad sellise tundega, et kõik on läbi. Läbi selles mõttes, et pühapäev on seljataga. Aga esmaspäev on argipäev, teab Siidi, ja esmaspäeva kaitseks on tõsiasi, et esmaspäeval võib meenutada möödaläinud nädalavahetust. Teisipäev on nädala sipelgas. Tema puhastab pea esmaspäevasest kurbusest. Tuleb hakata midagi tegema. Teisipäeval teeb Siidi tavalisest pikema lõunauinaku, et kolmapäev kiiremini kätte jõuaks. Kolmapäev on vihmaste ilmade päev, siis tuleb kiik ukse vahele üles panna ja toas olla. Neljapäev on nädala peremees. Tema hakkab nädalalõpuks plaane tegema ja reedeks saavad need valmis. Nädalalõpul on emme ja isa kodus, siis algab Siidil koos-olemise-aeg.

Siidi vaatab linde

Siidi istub köögis laua taga ja joob kisselli. Ta on päris omaette ja vaatab vaikselt läbi aknaklaasi taevasse. Seal lendavad üksikud linnud. See teeb Siidi rahutuks: "Nemad võivad puu otsas istuda ja pilvede peal ja kus tahes..."

Siidile meenub ema kübar. Sinna on värvilised suled kenasti peale sätitud.

"Soh," ohkab Siidi. "Ja isegi tühipaljalt kübaral võite istuda..."

JAAN RANNAP

Kiiik

Keset muruplatsi seisis kiik. Säärane kena ühe lapse kiik istelaua ja jäikade nõõridega. Viieaastane Vilve tuli oma suurest majast, märkas tühja kiike ja pistis sinna jooksma. Kuueaastane Kalle tuli oma pisut väiksemast majast, märkas tühja kiike ja pistis samuti punuma.

Kiigeni jõudsid Vilve ja Kalle üheaegselt. Vilve haaras pihku ühe nõõri, Kalle krahmas teisest kinni.

"Istu," ütles Vilve. "Kiigu esimesena."

"Istu sina," ütles Kalle. "Kiigu sina esimesena."

"Ei, sina kiigu esimesena," kinnitas Vilve.

"Ei, hoopis sina esimesena," jäi Kalle kindlaks.

"Sina!" nõudis Vilve.

"Sina! Sina! Sina!" tahtis Kalle.

Hull küll, et nad nii üheaegselt olid õue tulnud. Nüüd ei jõutudki kokkuleppele. Mõlemal jäi kiikumata.

Kelly lõbus vannipäev

Part ajab vahtu, see paitab minu kõhtu. Varsti puhas olen, magama siis tulen.

Pläts! Pläts! Pläts! Kui see veeplatsutamine õhtul vannitoa poolt kostab, on kogu perel teada: väiksel Kellyl on õnnestunud taas ema asemel suur õde Barbie ennast vannitama meelitada. Emaga käib see lausa märkamatu. Kuid nüüd põgenevad teised pereliikmed kabuhirmus kaugemale. Veetulina järgi võiks loota, et varsti hakkab vannitoast pahinal vett välja voolama. Peale selle laulavad nad kahekesi täiest kõrist omatehtud laulukest. Muidu on Kelly pesamuna kohta üsna kombekas, kuid Barbie'ga koos vannitoas olles muutub Siidi istub koogis laua taga lausa pööraseks. Lõpuks tulevad nad sealt siiski välja ja maja ja vaatab vaikselt läbi aiasse, et saada oma rahu tagasi. Kelly õhetab mõnusalt ja Barbie riided on üksikud linnud. See teeb vaata et läbimärjad. Ometigi on mõlemad eluga väga rahul. Barbie otsas istuda ja pilvede peal kannab Kelly voodisse, paneb kuivad riided selga ning loeb öle Siidile meenub ema kübarad veel unejuttu. Pikka aega see ei võta, sest raske veetöö on õde parajalt peale säitunud. Kelly järgi väsitatud ja ta silmad vajuvad kähku kinni. "Soh," ohkab Siidi. "Ja ise..."

Sellistel õhtutel on Barbie'l aeg-ajalt kahju, et temal vanemat õde pole olnud. Loosihimulised, ehk on teil meeles, et Barbie'l on teinegi noorem õde, kes küll juba koolis käib. Ja küsimus kõlabki nii: mis on Barbie teise õe nimi? Saladuskatte all võin öelda, et see on mainitud 1995.a. "Tähekeses" ühes Barbie loos. Nii et mis muud, kui torma aga raamatukogusse eelmise aasta ajakirju lappama. Sellest õest on olnud juttu ka 1994. ja 1993. aasta "Tähekestes". Aadress, nagu alati, tagumisel sisekaanel. Ümbrikule kirjuta peale ka Kelly, sest tema sa endale võita võidki.

Ratsakostüümis Barbie loositi välja jaanuarikuus. Tema omanikud paneme ka kirja: ULVI ja KAIA PÄSS Hummulist, EELIKA KÜLMHALLIK Järvamaalt Peetrist, MARIINA, KRISTIINA ja MAARJA KULIKOVA Vastseliinast, INGEL MARTIN Käinast, SANDRA LUHT Kaismalt, KÄTLIN KOOSAAR Urvastest, TRIIN KAALESTE Värskast, MAREK ORUB Päärdust, MAARJA PAJULA Kiltst, HELERI RÄMMAL Tartust, KADI NISU Ääsmäelt ja DORIS JÜRGENS Tallinnast.

Mündid

Mitu tuhat aastat tagasi inimesed raha veel ei tundnud. Vajalikke esemeid lihtsalt vahetati. See tekitas raskusi. Ühe hobuse vastu võis ju saada, näiteks, viiskümmend paari pükse. Selleks, et ostu-müüki lihtsustada, hakati mõnel pool moodupuuna kasutama karusnahku, teisel jälle lõunamere teokarpe. Mida rohkem nahku või teokarpe oli, seda rikkamana tundis end nende omanik. Ühe lamba ostmiseks läks vaja mitu tuhat teokarpi. Ostutehing kestis tunde, sest need kõik tuli ju üle lugeda. Alles metalli avastamisega tekkis mõte valmistada raha kullast. Nii võeti kasutusele metallraha. Münte vermiti ka hõbedast ning vasest. Suure kullakotiga ei julgenud keegi eriti ringi liikuda. Siis tekkisid pangad, kuhu kuld hoiule võeti ja anti vastu pangatähik. Nii kujunes välja paberraha.

Selline on raha tekkimise ajalugu lühidalt.

Nüüd vaata tähelepanelikult neid metallmünt, mis sul on. Eestis liiguvad ringi 5-, 10-, 20- ja 50-sendised mündid. Aeg-ajalt kohtab 1- ja 5-krooniseid münte. Erinevate riikide münte kogutakse üsna palju. Vahel on nii, et riiki ennast enam polegi, tema ajaloost jutustavad meile mündid. Sinu vanematel on kindlasti mõned N Liidu kopikad ja metallrublad. Kes tuleb tagasi välisreisilt, toob mälestuseks münte kaasa: Lätist – santiimid, Saksamaalt – pfenningud, Soomest – pennid, Ungarist – fillerid, Poolast – krossid.

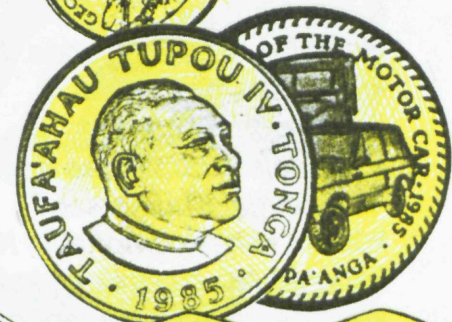
Kõnekeeles nimetatakse münte peenrahaks. Müntidel kujutatakse riikide vappe, linde, loomi, lilli, rahvuslikke ornamente, kõiksugu kuulsusi kuningateni välja. Ega alati pea münt ümmargune olema. Mõne Aafrika riigi mündid on kandilised või ovaalsed. Taani müntide keskel asetseb koguni väike auk.

Mündid valmistatakse (öeldakse ka "vermitakse") valgest või kollasest metallist. Aastatega kollane metall tuhmub. Sära saab tagasi, kui münti hõõruda hamba- või puhastuspastaga.

Järgmine kord tuleb jälle juttu rahast - paberrahast. Nagu ikka, lõpetan kolme küsimusega. Parimate vastajate vahel loosime välja mitu auhinda.

1. Missugune tähtis avastus andis tõuke müntide valmistamiseks?
2. Kes või mis on kujutatud Eesti Vabariigi 5-kroonisel mündil?
3. Kas sinu hoiukarp on mündikogu? Selgita oma vastust.

TÄHEKESE aadressi leiad ajakirja tagumiselt sisekaanelt. Ümbrikule kirjuta ka koguja-onu Samuel.

NINANUUSKAMINE

Narrid narritasid naksikuid. Naksikud näpistasid narre. Narrid nutsid ning noomisid naksikuid. Naksikud naersid neid. Narrid nutsid nüüd nõrdimusest. Naksikud naersid nii, nagu norskaks ninasarvik. Naksikud nokkisid nina. Naksikud nõudsid narridelt ninarohtu. Narrid nõudsid nendelt ninarohu nätsikut. Naksikud nokkisid ninakollid ninast ning nuuskasid nurka. Ninakollid nuuksusid nohisedes. Neid nägid nukuneid. Nukuneid nühkisid nende nutuseid nägusid ninarätikuga.

MOONIKA MOONVELD

KOSMONAUDID

Kosmonaudid kavatsesid Kuule kihutada. Kuul kihutatakse kuukulguriga. Kalju kutsus kosmoseraketi komandöri. "Kähku kohtadele!" kamandas Kalju. "Kui kaugel Kuu kumab?" küsisid kaks kosmonauti. Kuu kahaneb! Kalju kohkus, kukkus kosmoseraketist kõrvenõgesesse. Kõrvenõgesed kriimus-tasid Kalju kaela.

MARTTI TREKSLER

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

JOONISTA JA KIRJUTA LIIKLUSEST

Jalakäijad pidid olema inimkonna parem osa. Peale jalakäijate askeldavad maa peal ringi ka need, kes sõidavad rattaga, mopeediga, autoga, trammiga... Ja liikluses, teadagi, juhtub nii murelikke kui naljakaid olukordi.

Ootame sinu joonistusi ja kirjutusi liiklusest.

Parimatele on autasud välja pannud Riigi Maanteeamet, Haridusministeerium ja politsei. Töid ootame aadressil TÄHEKE, Pärnu mnt. 67a, Tallinn EE0001 10. maini. Ümbrikule kirjuta märgusõna LIIKLUS.

AVALDAME TALLINNA SIKUPILLI KESKKOOLI ÜHE TÄHE LUGUSID JA MUID JUTTE-LUULETUSI TEISTELT LASTELT

PAPAGOI PAULETI PARIM PIDU

Päike paistis palavalt. Papagoi Paulett pidas plaani pühapäeval pidada. Pohlalalee põrand pragunes. Paulett palus peoleo Pauliinet: "Pai Pauliine, palun paigalda Pohlalaleesse parkett! Pidu pean pühapäeval." Peoleo paigaldaski parketi palee põrandale.

Pühapäeval pani Paulett peolaudadele piima, pasteeti, petti, pannkooke. Peole paluti peoleo Pauliine, porr Pirje, pärdik Piia, paabulind Pireta, pääsuke Peep, porikärbes Peedu, prussakas Pärt, part Piibe.

Piiritaja paristas peol pannkooke. Porr porises piima peale. Porikärbes porises piidal pasteediga. Prussakas pirises pirtsakalt parketipraos. Part padises pääsukesega prožektoritest. Pull puskes painduva pantriga palli pärast. Paavian pantis paabulinnule puldankleiti.

Pärdik Piia pakkis pasuna pärgamenti, pärgamendi pakkis plastikaati. Papagoi paluti pingile peokärast puhkama. Pauletile pandi pihku pakitud pasun. "Puhu pasunat!" piiksus Pauliine. Papagoi puhuski. Pasun pasundas parajalt.

Päike puges peitu. Pimedus piidles piidalt. Papagoi Pauliine peksis peolised paleest pilkasesse pimedusse. Peolised pugesid pesadesse, puhmastesse, padrikusse peokisast puhkama.

ERMO ja GERLI TILS Keilast

PISIKE PART

Pisike part piilus põõsast pilvi. Pardipapa põrutas pisipardile peale. Pisike part plartsatas porri. Pardipapa paterdas pessa.

MARTIN SAAREPUU

MAGAMINE

Ennast puhtaks pesin, nüüd veel voodis lesin. Mina ootan, kuni tuleb mulle uni. Nüüd juba mina magan ja unes olen noorpagan.

ANU HEINVEE ja JAANA UNGA
Tallinnast

Turvavöö

Auto on kiire ja mõnus liiklusvahend. Sageli on aga just kiirus see, mis õnnetusi põhjustab. Seepärast mõtlevad autokonstruktorid välja üha uut ja paremat turvavarustust.

Turvavööd hakati Ameerikas kasutama pea 40 aastat tagasi. Algul oli see lihtsalt väike rihmake üle puusade, et inimene ei paiskuks avarii korral autost välja. Missugune on turvavöö praegu, seda teab vist küll iga TÄHEKESE lugeja.

Kuidas korralikult kinnitatud turvavöö kaitseb sõitjat?

Sõitja ei pörka vastu auto sisustust, ei kuku autost välja, ei paisku tagaistmelt esiistmele. Turvatoolis püsivad pea ja keha peaaegu liikumatuna ka äkkpidurduse või kokkupõrke korral.

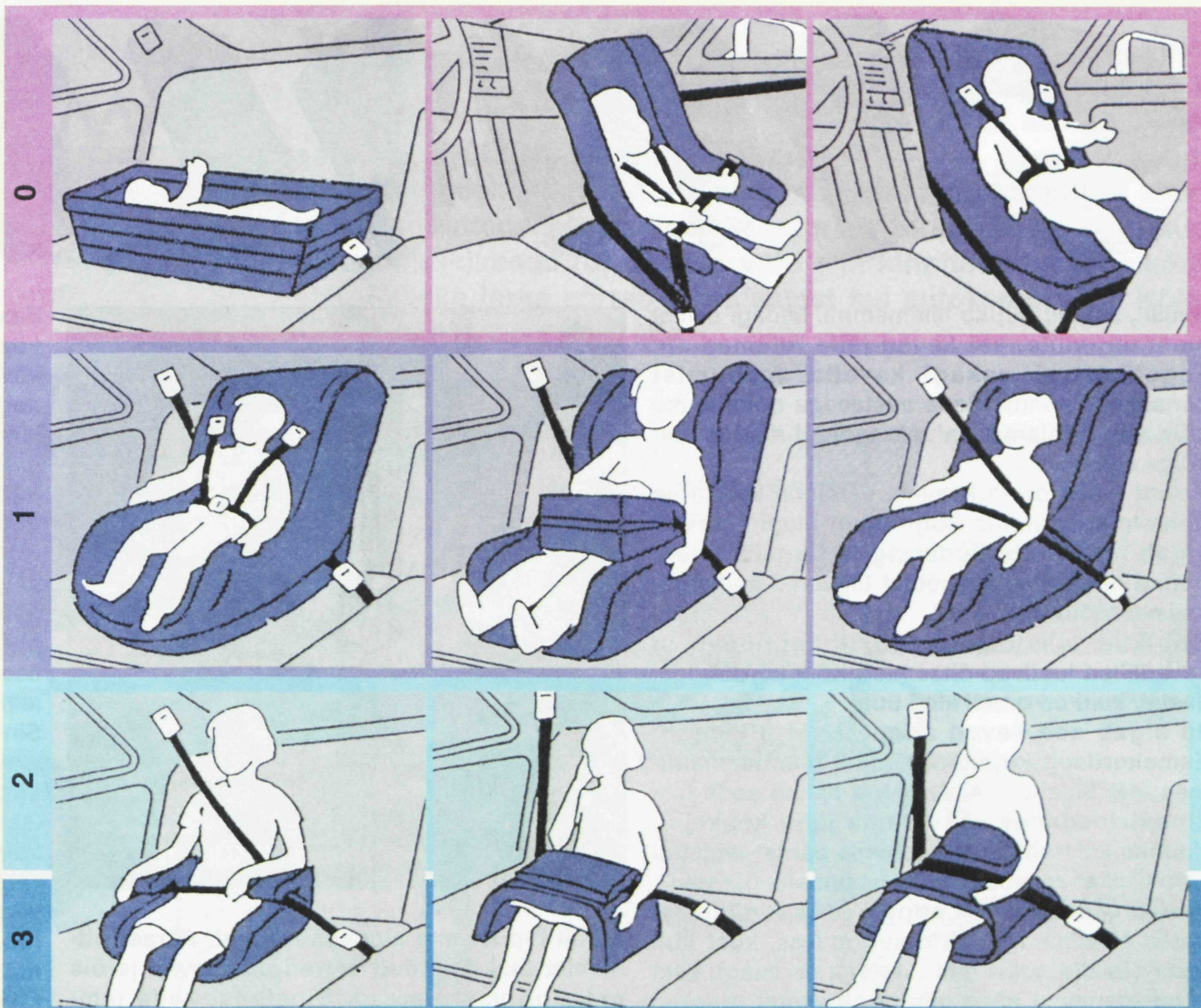
Kui auto pörkab vastu takistust, siis raskus meie kehale suureneb. Seda arvutatakse inimese kehakaalu ja auto tunnikiirust korrutades. Oletame, et auto sõidab tunnis 50 km ja sina kaalud 20 kilo. Koormus, mida sa pead kokkupõrke ajal taluma, on sel juhul 1000 kilo ehk 1 tonn.

Rootsi andmetel on kümnest lapsest üheksa jäänud ellu ja vigastamata tänu, selg sõidu suunas, paigutatud turvavarustusele.

Turvavarustuse muretsevad ema ja isa. Aga sina? **Vaata alati enne sõitu, kas vöö on ikka kinni.**

Tuleta teistelegi sõitjatele meelde, et turvavöö peab kinni olema. Arvame, et keegi ei solvu, vaid on hoopis rõõmus, kui talle seda meelde tuletatakse.

Kindlat, rahulikku ja rõõmsat sõitu.

0 Kõige väiksematele (kuni 1a) sobib turvatool. Paigutatakse autosse, selg sõidu suunas.

1 Turvatoolid 1-3a lapsele. Ka neil on soovitatav reisida, selg sõidu suunas.

2 Turvavööiste, milles istud, nägu sõidu suunas, ja kinnitad enda auto turvavööga.

3 Umbes 10a vanuselt võid kasutada turvavööd nagu täiskasvanu.

RIIGI MAANTEEMET
LIIKLUSOHUTUS

Pärnu mnt. 24 EE0001 Tallinn
tel. 6314606

SINILILL

Sinilill, sinilill! hüüab lillemamma. Midagi sellist meenub mulle, kui kevad jälle tulemas on. Tegelikult ei oskagi kevade saabumist sõnadesse panna. Seda aastaaega ootame me kõik siin põhjamaa laiuskraadidel elades vist kõige enam.

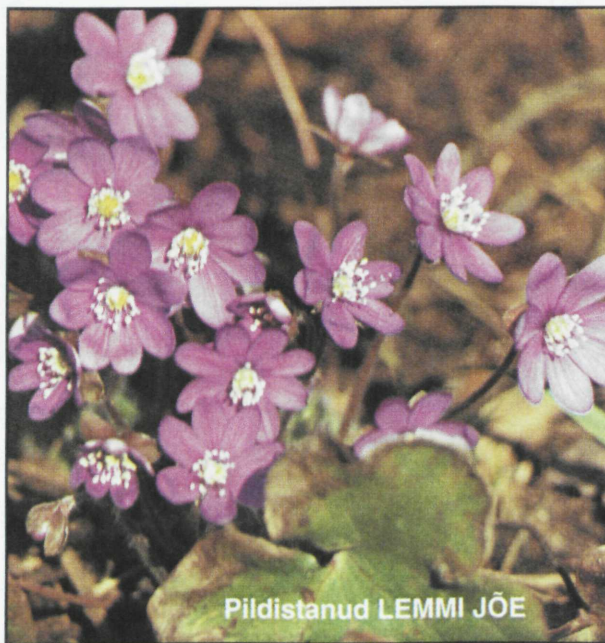
Kevad – see on tärkamine, varajane vahtra- ja hilisem kasemahla kogumine. Maainimestel algab taas põllutöödering ja linnainimeste õhtuid ning nädalavahetusi täidavad mullalõhnalised töötunnid.

Õõbikud laksutavad toomingapõõsas ja kevadlilled lustivad õitsemist. Kõik kordub igal aastal, kuid on ometi alati uus.

Ja algab see kevad silmitsi sinililledega. Esmakordselt kirjeldati sinililli teadusemaailmas 18. sajandil. Aiataimena hakati seda lille kloostriaedades kasvatama juba keskajal. Kaunite kolmehõlmsete lehtede pärast omistati katoliiklikes maades sinilillele jumalik päritolu.

Varakevadel sinililli noppides ja kimbukesi tehes oled sinagi ehk olnud mures, kust küll leida sinilille noori lehti. Ja ega sa leiagi, sest need arenevad alles pärast õitsemist. Noored lehed on algul kaetud siidjate karvadega ja muutuvad hiljem nahkjaks ning tumeroheliseks. Sellistena me neid lehti rohkem tunnemegi.

Sinilille õite värvuses on nii palju siniseid toone, et on päris raske öelda, missugune see õige sinine on. Lisaks sellele oled sinagi kindlasti leidnud metsa alt ka roosasid, lillasid ning isegi valgeid sinililli. Sinilille õitsemisaeg kestab umbes kaheksa päeva ja see toimub

Pildistanud LEMMI JÕE

aprilli lõpust mai alguspäevadeni. Pärast õitsemist õisi kandnud varred pikenevad ja õis paindub vastu maad. Sipelgas, kelle lemmikroog on sinilille seemned, kannab siidkarvased piklikud viljad laiali. Ja nii on metsaalune taas sinililli täis. Vastu maapinda suruvad lilled end veel pilvise ilmaga, vihma ja rahe korral ning ka öökülmade eest kaitseb neid maa. Huvitav on seegi, et sinililled võivad sügisel vahel teist korda õitseda. Sinililli võid kindlasti leida sarapikust ja mujaltki, loodan, et sul on oma lemmikmetsatukk, kus sa nendega igal kevadel kohtud.

Eestis teatakse ühtekokku ligi 40 sinilille rahvapärast nimetust. Ühed neist on seotud kevade, talve murdumise ning kasvukohaga, nagu metsamirt, mõtsaehv, külmaking, sinine lumekelluke, keltsalill, lumekannike, talilill, talihali. Teised vihjavad lille raviomadustele: maksakann, maksarohi, sapihein ja maksalill. Viimased nimed tulenevad sellest, et sinilille on rahvameditsiinis kasutatud just maksa- ja sapihaiguste raviks. Tema ladinakeelne perekonnanimi *Hepatica* tähendab eesti keeles maksa. Ka paljudes teistes keeltes on sinilill maksaga seotud, inglise keeles näiteks tähendab "liver-leaf" maksarohu.

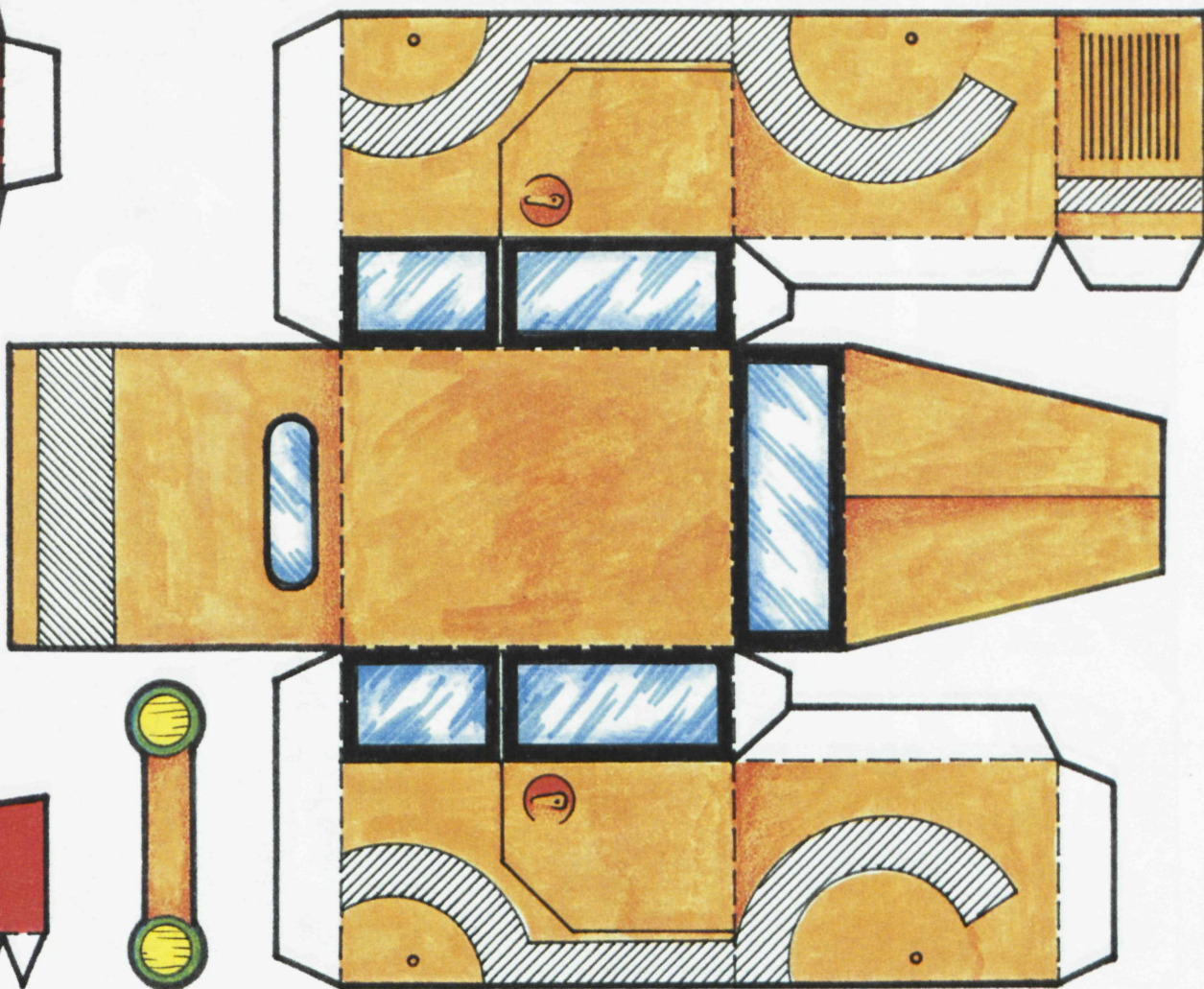
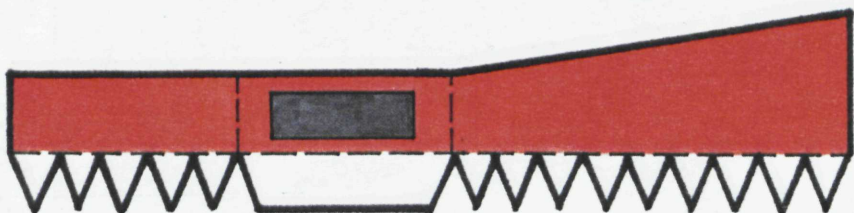
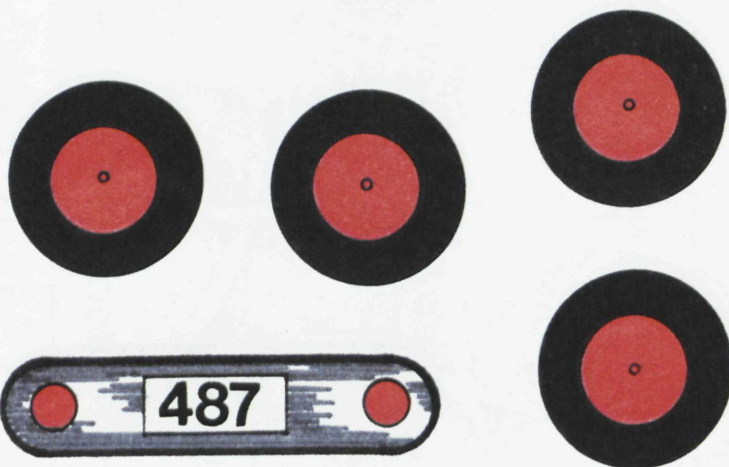
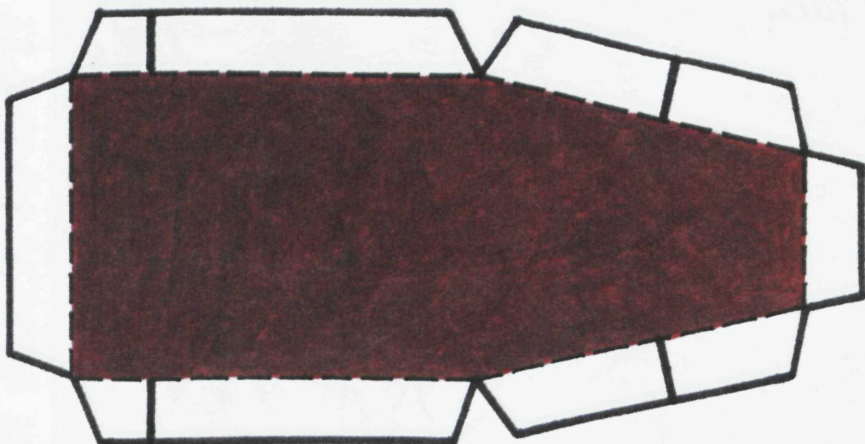
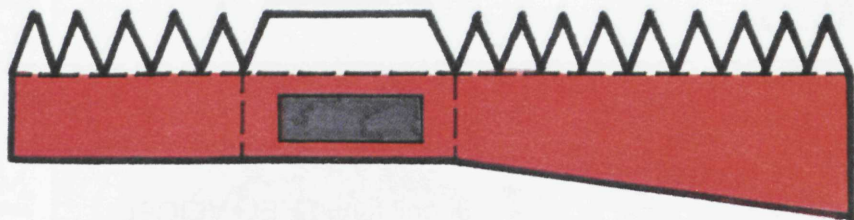
Sinilillest pajatab üks muistend. Vanasti olnud taevast nii madalal, et seda saanud käega katsuda. Elanud sel ajal üks rätsep oma hulga lastega. Et põngerjate järele ei jõutud valvata, käinud need taevast torkimas. Kord sattunud rätsep paharettidele peale ja kukkunud neid vemmeldama. Malakas olnud nii pikk, et rätsep lõõnud taeva küljest tükke lahti, need olla maale langedes purunenud tuhandeteks kilukesteks, millest saanudki sinililled. Jumal vihastanud ja tõstnud siis taeva kõrgele üles.

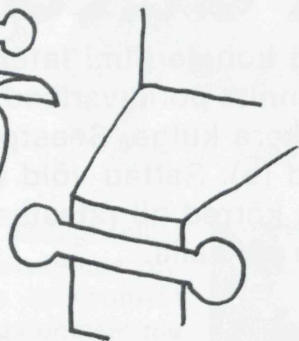
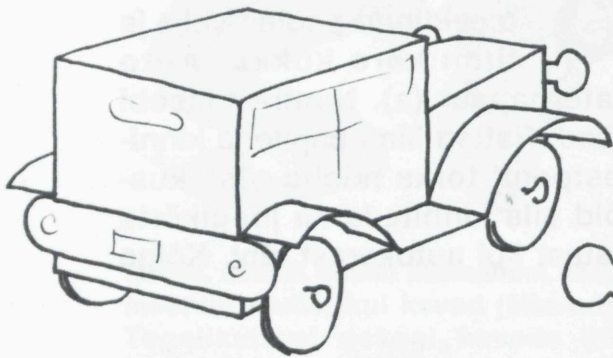
Sinilille noppimisrõõmu pole sugugi kõigil Euroopa lastel, sest näiteks Saksamaal ja Šveitsis on taim karmilt looduskaitse all ja seda ei tohi murda. Sinililli ei kasva üldse Inglismaal, Hollandis, Kreekas ega Vahemeremaades. Meie siin oma sinetavate metsaalustega oleme lausa õnnega koos.

Vana auto

Lõika auto osad sulle meeldinud poolelt välja ja liimi kere kokku. Auto

esiotsa viirutatud kohale liimi laternapaar (a). Number kleebi taha. Külgedele kinnita poritiivaribad. Rattad liimi papile ja kinnita nõõpnõeltega kere külge. Seestpoolt torika nõelte otsa kustukummitükikesed (b). Rattad võid alla kinnitada ka joogikõrte abil. Selleks torika kõrred nii ratastest kui autokerest läbi. Kõige lõpuks liimi autole põhi alla.

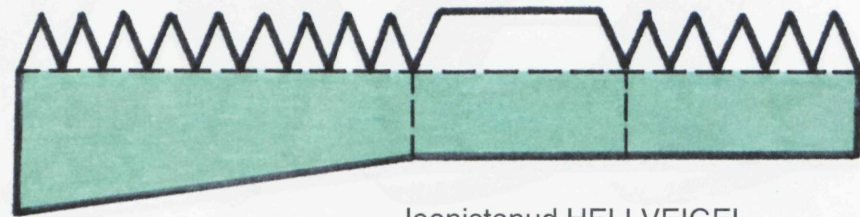
a

b

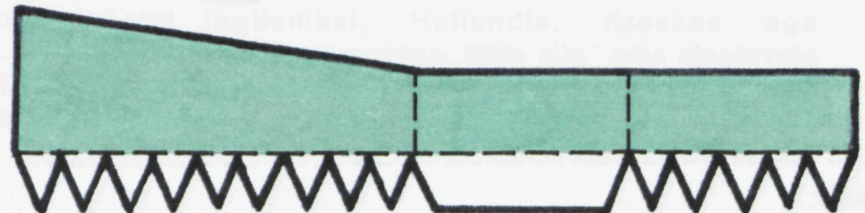
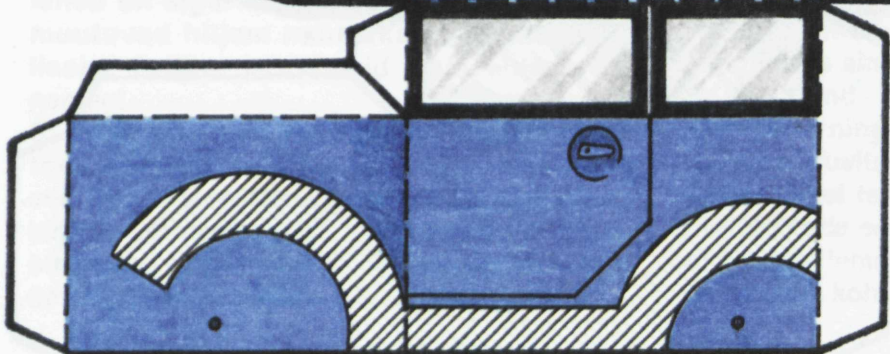
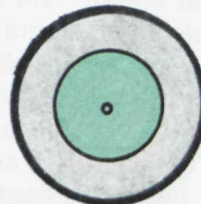
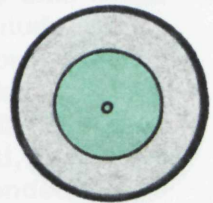
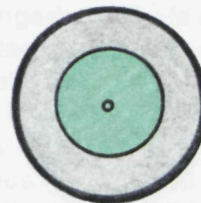
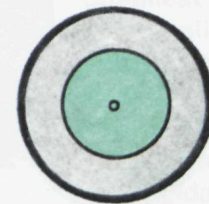
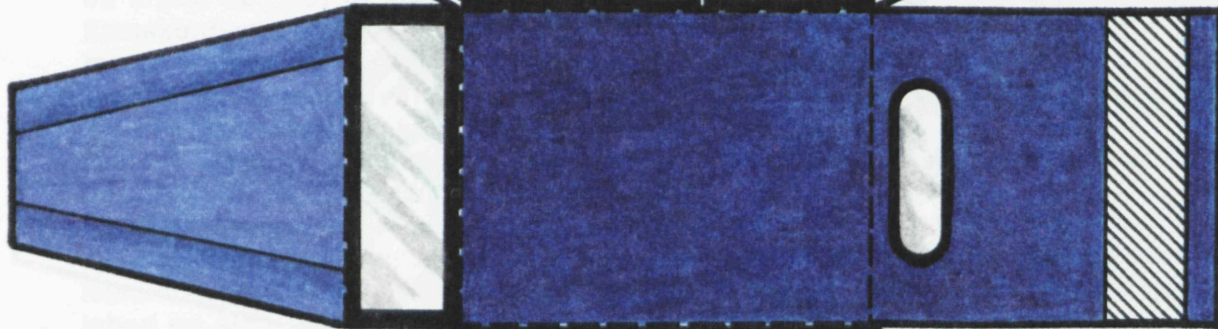
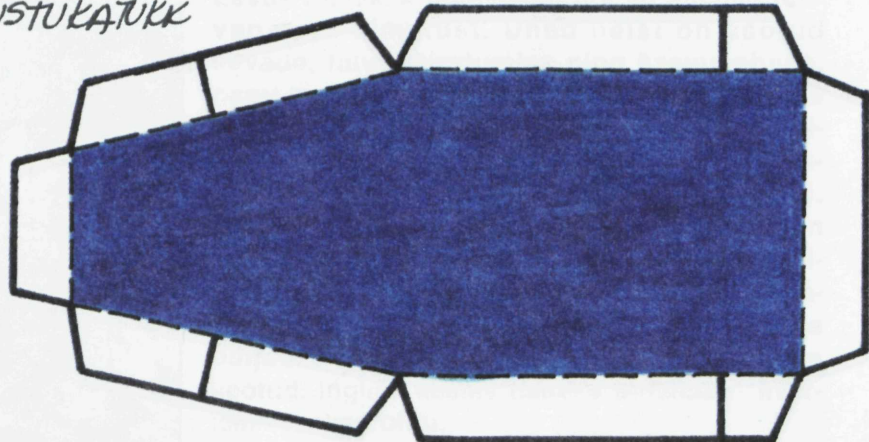
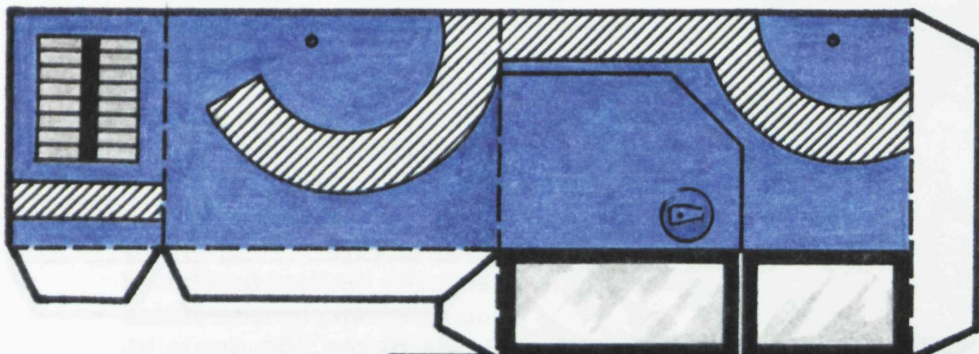
KATAS
NEOPNÖEL

KUSTUKATÜKK

LIMI
PÕHI

Joonistanud HELI VEIGEL

KARU ÄRKAS TALVEUNEST. MIDA VÕI KEDA NÄEB TA OMA KOOPAST VÄLJA TULLES
ESIMESENA?

Joonistanud PIRET SELBERG

PIIRUS '96

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

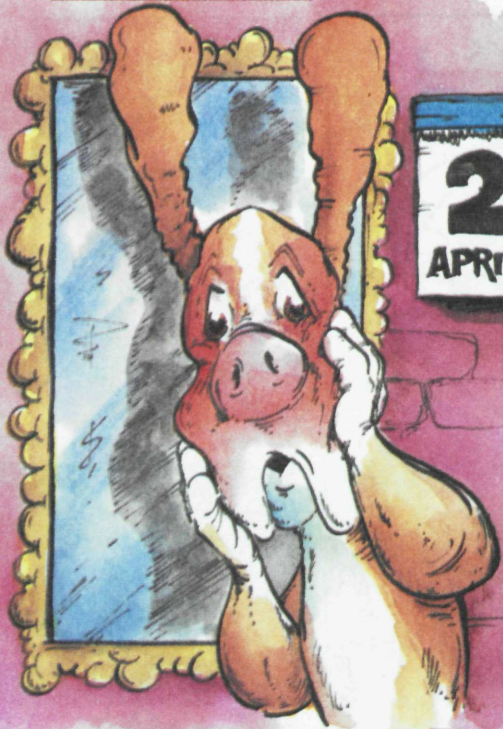

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
JUSS PIHO
JONISTUS

TERE-TERE!

No nüüd on ta siis käes ja eks te ise näe, mis minuga kogu selle aprillinalja tegemisel juhtus. Tarvitses mul vaid õige hoog üles saada, kui juba oligi hilja ning minust sai

hoopistükkis aprillisiga.

Samas on neetult raske asju ajada sellistega, kes üldse nalja ei mõista. Kanala turvamehe Kuke-Kallega pidin munadepühal pikalt vaidlema, enne kui ma need paar muna kätte sain.

Ja nüüd sellest, kes eelmises – märtsikuu numbris – oma tulekust nii valjuhäälselt teatas. See on ju Kevadememm, kes üle maa lendab ning talvest tündinud looduse rõõmsaks ja rohelseks muudab.

Trullallaa ja munapüha,
talve luudelt kadund liha.
Sinilill ja konnakrooks –
õige kevade meil toob!

Joonistanud ja kirjutanud
RAIVO TIHANOV

